

2617 2den Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 2618

der betydelige Summer, saa kan man som i Tydsland naae et Resultat, og det et godt Resultat; men Rigsdagen vil vistnok neppe træffe et saadant Valg, og jeg siger heller ikke, at denne Vej er den rette. Hvorledes have vi nu haaret os ad herhjemme? Regjeringen og Repræsentationen i Fællesskab ere gaaede en Mellemvej og have grebet ind i Ledelsen og Styrelsen af Landets Hesteavl ved at sige: Vi ville hjælpe paa den ved at præmiere de bedste Tillægshandyr blandt Hestene, vi have gjort mange Forsøg med, hvorledes Hesteracer kunne forbedres, vi ville ikke have engelsk Blod herind for at forbedre vor Landrace; men vi ville forbedre ved at præmiere Individuer af denne Race, for derigjennem at søge at danne en constant Race. Og hvad er naturligere end at gøre dette, naar man vil gaae denne Vej? Jeg siger nu ikke, at det er den rigtige Vej, men vil man følge den, hvorledes kan man da bedre gjøre det end ved et Stutteri, hvor man ganske anderledes end udenfor kan følge med det hele Hestetillæg og har en ganske anden Raadighed over Individuerne paa samme Tid, som man gjennem Præmieystemet anstiller et alvorligt Forsøg paa, om det virkelig er muligt at danne en constant og for Landets Forhold passende Race, en Race, som man forlanger skal være tjenlig til alle mulige Brug; den skal være Arbeidshest, Cavalierhest, elegant Ridehest og Courfier; thi Alt dette forlanger man af den danske Hest. Hvis Rigsdagen nu vilde inddrage de 11,000 Rd., der aarlig paa Finantsloven voteres til Hingstepræmier, samtidig med at den hæver Stutteriet, saa er dette en Beslutning, jeg kan forstaae, det er der Mening i; man vil da overlade til Landets Hesteopdrætters selv at sørge for Hesteavl, og Regjeringen blander sig ikke deri. Vil man imidlertid ikke dette, saa synes jeg, at man skal lade Stutteriet bestaae til 1872, til hvilken Tid der da enten ved Regjeringens Foranstaltning eller en forudgaaet nøie Undersøgelse eller ved det private Initiativ kan blive indbragt en Lov, som ta-

ger endelig Bestemmelse om Stutteriets Slæbne. — Der er faldet Udtalelser her idag, som jeg skulde have en ringe Interesse for Frederiksberg Stutteri, eller der er idetmindste hentydet til, at min Interesse for det var meget ringere end den, min Forgænger i Indenrigsministeriet havde for denne Institution. Jeg har en anden Anskuelse, end de fleste af mine Landsmænd, om hvad der bør gjøres her i Landet for Hesteavlens Opkomst. Jeg troer, at, vil man bringe Landracen fremad og skaffe den Afsetning paa de store Markeder som et værdifuldt Product, saa skal man tyе til det engelske Fuldblod og søge at fremkalde en kraftig Haldblodsrace, deels til Afsetning i Udlandet og deels til vor egen Brug; men ved Siden deraf maatte der naturligviis gaae en Forbedring af Landracen ved Landets bedste Dyr. Men hvad skeer nu? Hvad er det for Hingste, som blive præmierede idetmindste her paa Verne — mit Kjendskab til Jylland er ikke saa nøie —? Det er netop de Hingste, hvori der er engelsk Blod, og jeg vil kunne paavise, at naar der bliver præmieret f. Ex. 30 Hingste paa Centralhingstestuet i Roeskilde, saa er der ikke 5 Hingste deriblandt, som ikke ere af engelsk Blod eller af dette velsignede Yorkshireblod, som vi til Fordærvelse for Landets Hesterace fik herind for nogle Aar siden. Naar man vil gaae den Vej, som Regjeringen og Rigsdagen nu engang ere slaaede ind paa, og gribe ind i Landets Hesteavl, saa skal man have sin Opmærksomhed henvendt paa Forbedringer af Landets Hesterace ved sig selv; men de bedste Forsøg og Erfaringer i saa Henseende gjør man i et Stutteri som det ved Frederiksberg. Det er nu, ligesiden den forrige Indenrigsminister med Kraft og Energi tog sig af det, blevet ledet efter et bestemt Princip; man har søgt at faae samlet de bedste Individuer af, hvad man kunde kalde enten den gamle Stutterirace eller den gamle danske Hesterace, og derved vil man forsøge, om man kan danne en constant Race. Følger man nu saavidt mulig den samme Vej ved Uddelingen